

A vetés

Juhász Imréné (87) visszaemlékezése

Ez a munka azon kevesek közé tartozott, amit az uraság szinte teljesen egyedül végzett el. Tavasszal a szántással, majd a vetéssel indult a munkák éve. Még a vetés előtt mentek az emberek hörcsikelni is. Ez úgy zajlott, hogy egy edénybe tésztát raktak. Ezt a bal kezükbe fogták. A másik kezükbe szalmát fogtak. Ahogy haladtak előre a földön, úgy merítették meg a szalmás kezüket a tésztában, majd eldobták a tésztásszalmát. Erre előjöttek a hörcsögök, amiket gyorsan agyon kellett taposni, hogy később ne tegyenek kárt a vetésben.

A vetés idején persze jó pénzért szívesen jöttek segíteni a szomszéd falvakból, tanyákból. Előfordult olyan is hogy, Vattáról és Sályról is jöttek. Őket hívták summásoknak. A báró háza mellett volt egy hatalmas épület, a salendó és ebben laktak a munka idején ezek a summások. Ez a ház egyszerű, egy vagy több ágyas szobákból állt. A summások életét sok nóta is megörökítette. Általában olyan tanyasi szülők „elvitt” gyerekeiből kerültek ki, akik azért kijárták az iskola 6 osztályát. A summások napszámban dolgoztak.

Mészáros Sándorné (75) visszaemlékezése

Vetés idején az emberek a nyakukba akasztottak egy zsákot, amiben benne volt a rozs, a búza vagy az árpa. A vetés kézi erővel történt nem géppel. Az emberek sorba álltak, majd a felszántott földbe elkezdtek kézzel szórni a magokat.

A kukoricát viszont kapa vagy eke után vetették, ami azt jelentette, hogy a kapával vagy az ekével előre megásott gödrökbe, árokba szórták lassan haladva a szemeket. Egy kapavágásba 1-3 szemet ejtettek.

Módosabbak vetőgéppel vetettek. Ez úgy zajlott, hogy igavonó állatot fogtak a vetőgép elé, majd súlyt raktak/akasztottak a csoroszlyára. Árpából és búzából egyszerre általában 12 sort, napraforgóból és kukoricából 3 sort vetettek.